

EZ MÁR KICSIT SOK(K)

Ne bántsd a magyart!

Nem tudok tovább hallgatni, ki kell mondanom végre. Fáj, ha nemzetem lejáratását látom. Meddig kell még tőrünk ezt az áskálódást, amely nemcsak itthon, de — itthonról irányítva — külföldön is folyik ellenünk?

Tűrtünk, amíg tűrhetünk. Fejünket csóváltuk a taxisblokád idején, s aggódtunk frissen választott kormányunkért, nyiladozó demokráciánkért. Figyelmeztetően köhintettünk a hordós esetnél; talán most már abba kéne hagyni. Ez már kicsit sok(k). Az ellenzék azonban másként látta. Felfújták az 1992. október 23-án történeteket, innen-onnan összevágott hamisítványokkal próbáltak bennünket becsapni. Ám, ha valakinek még ezek után sem szökkent az egekig a vérnyomása, annak elég volt megnéznie a Fekete Doboz filmjét az állítólagos hazai antiszemitizmusról a Super Channel műsorában. Göncz Árpád, külföldi lapoknak adott interjúit nem kommentálok, magyarázkodott ő utólag eleget.

Nem értem, miért hu-

nyunk szemet a nyílt magyarellenesség fölött. Ha ma valaki magyarul beszél, gondolkodik, öltözködik, arra rögtön ráfogják, hogy nacionalista. Minden nemzetnek van identitása, egyedül nekünk nem lehet?

Ami legutóbb nagyon szíven ütött, azt a ZDF-eset. Az Aspekte című műsorban **Eörsi István**, Konrád György és Bánó András készségesen nyilatkozott arról, hogy az Egyenleget betiltották, a sajtószabadságot lábbal tiporják, s újratemették az antiszemita Horthy. Ez utóbbit — mint leendő történész — különösen furcsálltam. Aki ilyet állít, az nem ismeri a magyar történelmet. Számukra — úgy látszik — teljesen lényegtelen, hogy 1939. szeptember elseje után a lengyel hadsereg egy része mellett sokezer lengyel zsidó is menedékre lelt hazánkban. Ehhez bizonyára elég annyit hozzátenni, hogy a Horthy családot a száműzetésben elsősorban két magyar zsidó, Pátyi László ügyvéd és Chorin Ferenc támogatta.

Bartal Csaba